

مهلّت: (عليك السلام)، چونکه (عليك السلام) -شیوه‌ی- (سلامکردن له مردووه‌کان، بلّت: (السلام عليك

له جابری کوری سوله‌یمه‌وه -بره‌زای خوای لیتیت- ده‌لیت: پیاویکم بینی خه‌لکی شوینی برای ئه و ده‌که‌وتن، هرشتیکی بووتایه شوینی ده‌که‌وتن، ووتم: ئه وه کییه؟ ووتيان: پیغه‌مبه‌ری خودایه -صلی الله علیه وسلم-. ووتم: (عليك السلام، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا) دوو جار، فرموموی: «مهلّت: (عليك السلام)، چونکه (عليك السلام) -شیوه‌ی- سلامکردن له مردووه‌کان، بلّت: (السلام عليك)»، ووتم: تو پیغه‌مبه‌ری خودایت؟ فرموموی: «من پیغه‌مبه‌ری خودام، ئه و خودایه‌ی ئه‌گه‌ر توشی زیانیک بووت؛ دادا ای لیکه‌یت زیانه‌که‌ت له سمر لاده‌دات، وئه‌گه‌ر توشی وشكه‌سالی بووت؛ داوا ای لیکه‌یت (هوکار دروسته‌کات بؤنه‌وه‌ی) برووه‌ک برویت (خوارک بُو تو به‌ره‌هم بیت)، وئه‌گه‌ر له شوینیکدا بووت هیچ ئاو و خه‌لکی لینه‌بُو وئازه‌له‌که‌ت ون بُوو؛ داوا ای لیکه‌ت ئه و بُوتنی ده‌گه‌ر تیته‌وه»، ووتم: ئاموزگاریم بکه، فرموموی: «هرگیز جوین به که‌س مه‌ده»، ووتنی: له پاش ئه وه هرگیز جوینم به که‌س نه‌ده‌دا، نه ئازادیک، نه کویله‌یه‌ک، نه وشتريک، نه پهزیک، «هیچ کرده‌وه‌یه‌کی چاک به که‌م مه‌زانه، وبه برووه‌کی خوشیه قسه له‌گه‌ل برآکه‌ت بکه، ئه‌مه له چاکه‌کاریه، وجله‌کانت (جلی نیوه‌ی خواره‌وه‌ی لاشه يان هر جلیک بیت) له نیوه‌ی ساقندا بیت (له نیوان ئه‌ژنّو و قوله‌پیکان بیت)، ئه‌گه‌ر نا با هه‌تاوه‌کو قوله‌پیکان بیت، ئاگاداری شورکردن‌وه‌ی جله‌کان به، چونکه ئه‌مه له شانازی کردن، وخواه‌گه‌وره حه‌زی لهم شانازی کردن‌نه‌یه، وئه‌گه‌ر که‌سیک جوینی پیدایت وعه‌یه‌ی لیکرتیت به و شته‌ی ده‌یزانیت سه‌باره‌ت به تو؛ ئه‌وا تو عه‌یه‌ی لیمه‌گره به و شته‌ی ده‌یزانیت سه‌باره‌ت به ئه‌وا، به‌راستی ئه‌نجامی خراپه‌ی ئه و قسه‌به «هه‌ر بُو خوی ده‌بیت».

[صه‌حیجه] [تومودی گیراویه‌تیه‌وه - ئیننداد گیراویه‌تیه‌وه - ئه‌حمدہ گیراویه‌تیه‌وه]

جابری کوری سوله‌یم -بره‌زای خوای لیتیت- ده‌لیت: پیاویکم بینی خه‌لکی شوینی قسه‌کانی ئه و ده‌که‌وتن، هرشتیکیان پیبلیت جیبه‌جیتی ده‌که‌من، پییانم ووت: ئه وه کییه؟ ووتيان: ئه وه پیغه‌مبه‌ری خودایه، ووتم: (عليك السلام) ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، ئه‌ویش -صلی الله علیه وسلم- فرموموی: مه‌لّت (عليك السلام) چونکه ئه وه سلاو کردنی مردووه‌کانه، به‌لام بلّت: (السلام عليك)، ووتم: تو پیغه‌مبه‌ری خودایت؟ فرموموی: (بلّت، من پیغه‌مبه‌ری خودام، ئه و خودایه‌ی ئه‌گه‌ر توشی هه‌زاری وزیانیک بووت؛ دادا ای لیکه‌یت ولیی بیاریت‌وه بؤنه‌وه‌ی زیانه‌که‌ت له سمر بداد؛ ئه‌وا لای ده‌دات، وئه‌گه‌ر توشی وشكه‌سالی بووت و خاک هیچی به‌ره‌هم نه‌هینا؛ داوا ای لیکه‌یت (هوکار دروسته‌کات بؤنه‌وه‌ی) برووه‌ک برویت (خوارک بُو تو به‌ره‌هم بیت)، وئه‌گه‌ر له شوینیکدا بووت هیچ ئاو و خه‌لکی لینه‌بُو وئازه‌له‌که‌ت ون بُوو؛ داوا ای لیکه‌ت ئه‌وا بُوتنی ده‌گه‌ر تیته‌وه، پییم ووت: ئاموزگاریم بکه به شتیک که سوودی بُو من هه‌بیت، فرموموی: (هرگیز جوین به که‌س مه‌ده)، ووتنی: له پاش ئه وه هرگیز جوینم به که‌س نه‌ده‌دا، نه ئازادیک، نه کویله‌یه‌ک، نه وشتريک، نه پهزیک، پاشان پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- فرموموی: هیچ کرده‌وه‌یه‌کی چاک به که‌م وبچووک مه‌زانه، وبه برووه‌کی خوشیه قسه له‌گه‌ل برآکه‌ت بکه و هرگیز به که‌می مه‌زانه؛ ئه‌مه له چاکه‌کاریه، وجله‌کانت (جلی نیوه‌ی خواره‌وه‌ی لاشه يان هر جلیک بیت) له نیوه‌ی ساقندا بیت (له نیوان ئه‌ژنّو و قوله‌پیکان بیت)، ئه‌گه‌ر نا با هه‌تاوه‌کو قوله‌پیکان بیت، ئاگاداری شورکردن‌وه‌ی جله‌کان به، چونکه ئه‌مه له خوبه‌گه‌وره‌زائین وشانازی کردن و سه‌رسام بونه‌ی به خوت و خودا ئه‌مه‌ی خوشناویت، وئه‌گه‌ر که‌سیک جوینی پیدایت وعه‌یه‌ی لیکرتیت به و شته‌ی ده‌یزانیت سه‌باره‌ت به تو له تاوان و کرده‌وه ناشیرینه‌کان؛ ئه‌وا تو عه‌یه‌ی لیمه‌گره به و شته‌ی ده‌یزانیت سه‌باره‌ت به ئه‌وا، به‌راستی ئه‌نجامی خراپه‌ی ئه و قسه‌یه هه‌ر بُو خوی ده‌بیت له بروزی قیامه‌تدا وله‌وه‌یه سزايشی وه‌ریگرت له دونیادا.

النّجَاةُ الْخَيْرِيَّةُ
ALNAJAT CHARITY

